

Fara a farářové

Dvacátá léta. Zleva pes faráře Hronka, on, jeho hospodyně a další dva přátelé. Fara měla bílené rámy kolem oken. Pískovcové koule na sloupcích branky jsou ztracené, ale špice pod nimi dnes zdobí sloupy vrat bočního vjezdu do dvora fary. Foto: Kostelní kronika

Přestože je kostel připomínán již roku 1350, byl vždy Semanín farní filiálkou k Opatovu. Teprve v roce 1840 si Semanínští prosadili stavbu vlastní fary. Jako duchovní nastoupil do té doby janovský kaplan Josef Schmid. První rok ještě musel bydlet a úřadovat u Klimeschů č.p. 31. Do fary se nastěhoval v roce 1841. Úředně farnost spadala stále pod Opatov, teprve roku 1857 došlo k administrativnímu osamostatnění. Službu ukončil po 32 letech roku 1872. Na sedm měsíců nastoupil Sigismund Štěpán a po něm po 11 let farářoval Wenzel Bier. Roku 1884 nastoupil Karel Macháček, 1896 Josef Záhalka, kterému po odchodu ze Semanína byl udělen titul „čestný semanínský občan“. 1904 nastoupil František Stejskal. Kromě duchovní služby a náboženského vyučování ve škole kněz dříve školu též „vizitoval“. Učitelé zase často vypomáhali s kostelní hudbou a zpěvem.

Roku 1914 nastoupil Ladislav Hronek, který úřadoval 22 let. Na dochovaných fotografiích vyhlíží jako uznávaný člen místní honorace, včetně včelařského spolku. 1936 byl převeden do Cerekvice. Dle vzpomínek Václava Johna, kněze z České Třebové, farář Hronek též jako česky hovořící vyučoval na gymnáziu v Č. Třebové náboženství. S sebou vozil tatrovkou na nákupy farní hospodyně a loveckého psa. Po válce spolupracoval s komunistickým režimem. 1950 byl vnucen jako generální vikář tehdejšímu perzekuovanému Královéhradeckému biskupovi Mořici Píchovi, který své podřízené před Hronkem osobně varoval. Od 16.10.1950 Hronek plně spravoval diecézi místo internovaného biskupa, nejspíše do biskupovy smrti 1956.

Václavu Johnovi byl Semanín, kde po dobu záskoku Třebovským farářem 1936 – 1938 ministroval, osudný. V úvodu padesátých let již jako kněz byl vyslýchán STB. Vozili ho shodou okolností do lesů pod Kozlovskou hájenkou, kde ho spoutaného a s pytlím přes hlavu opakovaně „zpracovávali“. Posléze byl uvězněn. Semanínskou faru navštívil znovu až v roce 2006.

Po dvouletém neobsazení fary nastoupil 1938 jako duchovní v Semaníně Adolf Krause. Tehdy se pod Semanínskou správu nakrátko přičlenil i německý Rybník, který spadal dříve pod Českou Třebovou. Od té její nově dělila protektorátní hranice. Působil do léta r. 1945, kdy byl s většinou semanínských obyvatel pro německou příslušnost odsunut. Jako kněz odsunutých Semanínských se cítil i dále. Při příležitostných srazích a návštěvách krajanů pořádal „semanínské“ bohoslužby. Poskytoval útěchu svým souputníkům v prvních letech po ztrátě domova a připomínal, že je důsledkem nacionálního pomílení i přímo v Semaníně.

Po osídlení Semanína novým českým obyvatelstvem již na faru nebyl kněz nikdy umístěn. K náboženským obřadům dojížděl kněz z České Třebové. Část fary byla církví pronajata rodině legionáře Stehlíka a v části nějaký čas fungovala dětská poradna. Ve stodole skladoval státní statek chemikálie. Stodola v devadesátých letech spadla a fara byla na pokraji rozpadu. Hradecké biskupství ji proto prodalo. Nyní je fara opravená se zachováním mnoha historických prvků. V průčelí fasády je zazděn pískovcový reliéf sv. Jana Nepomuckého. Nalezl ho poblíž Semanína, třebovský varhaník Josef Petrák.

Semanínská farnost byla v roce 2006 po necelých 150 letech samostatnosti administrativně zrušena a přičleněna k českotřebovské farnosti.

První farář Joseph Schmid 1840 – 1872

"Lázeňská" úprava květin v předzahrádce dokládá jistou noblesu fary. Učitelký sbor s farářem Hronkem, třicátá léta. Foto: Školní kronika

Wenzel Bier 1873 – 1884

Josef Záhalka 1896 – 1904

František Stejskal 1904 – 1914

Semanínská mládež a farář Wenzel Schinkmann z Rudoltic, který v letech 1936-1938 po dobu neobsazené fary zaskakoval i v Semaníně. Naopak do Rudoltic v tu dobu přešel semanínský řídicí učitel Alois Süß, vedl tamní školu a 1938 byl jmenován starostou. Archiv H. Schmid.

Poslední semanínský kněz Adolf Krause s dětmi v den prvního svatého přijímání na Bílou sobotu 1940, archiv H. Schmid

1. svaté přijímání 50. léta. 1. řada kněz Karel Švach z České Třebové, kluk, Anča Dostálová, Láďa Křivka, dívka, za ní Láďa Stehlík, Anuška Smolová, Jaruška Hájková, katechetka paní Jůzová,
2. řada: Tobda Řehoř, Honza Moučka, dívka, Tonda Jiroušek, dívka, Ruda Šimek, dívka; fotoarchiv Božena Macková.

Prameny:

- 1) www.schirmdorf.de
- 2) Zdeněk Srp: Královéhradecké biskupství v proměnách staletí, Garamon, Hradec Králové 2005